

Скандалозно е правото за избор на можност на овој начин да му се наштети на ривалот, при тоа не гледајќи всушност дека на истиот тој начин ѝ се наштетува на Република Македонија. Чуму пофалби, чуму средби со високи претставници на Европската унија и на НАТО, ако внатрешните поделби на домашните политички фактори се толку многу длабоки? Дали од гранките нашиот политички естаблишмент не може да ја види шумата?

Поради јавното препирање меѓу Владата на Република Македонија и Кабинетот на претседателот на државата ни се случува да добиваме нови и нови критериуми, кои важат исклучително само за нас, и се автентични само за нашава земја. Зарем само во нашава држава власта и опозицијата тешко воспоставуваат дијалог? Зарем само во Македонија премиерот и претседателот на државата не можат да комуницираат меѓу себе? Тоа се случува секаде, но само кај нас тоа е критериум за влез во високото друштво. Секако за тоа не се виновни Унијата или, пак, претставниците на НАТО, туку самите наши државотворци, кои еве на ваков начин, поточно во вакви моменти, на светот му соопштуваат што мислат за својот противник.

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

Што всушност рече амбасадорката на Соединетите Американски Држави во НАТО, Викторија Нуланд, при нејзиниот престој во Скопје? Што му рече на премиерот Никола Груевски, а што на претседателот Бранко Црвенковски? Можно ли е симпатичната амбасадорка толку драстич-

ШТО НАСАМО СИ ГОВОРЕА ПРЕМИЕРОТ И АМБАСАДОРКАТА?

ДАЛИ САМИ СЕ СОПНУВАМЕ ВО ПОСЛЕДНИТЕ КРУГОВИ ОД МАРАТОНОТ?

но да се трансформира од еден до друг разговор? Или, пак, можеби се работи за инспирацијата која ја добива како фитбек од соговорникот?

Нејсе, што и да е, сепак е скандалозно. Скандалозен е начинот на кој се соопштуваат деталите од разговорите со неа. Скандалозно е правото за избор на можност на овој начин да му се наштети на ривалот, при тоа не гледајќи дека всушност на истиот тој начин ѝ се наштетува на Република Македонија. Чуму пофалби, чуму средби со високи претставници на ЕУ и на НАТО, ако внатрешните поделби на домашните политички фактори се толку многу длабоки? Дали од гранките нашиот политички естаблишмент не може да ја види шумата? Кој е тој, толку стручен "пиар", што ја смисли таа ступидна теза дека државниот врв на Република Македонија треба да излезе со комплетно различна порака од средбата со американската амбасадорка во НАТО, Викторија Нуланд,

и тоа ниту помалку ниту повеќе туку токму сега кога се одлучува дали оваа мала балканска држава може да стане полноправна членка на значајната безбедносна организација? Зарем е можно сами да си ја поткопуваме шансата, односно свесно да го затрупуваме патот кој нè води кон НАТО? Не сакам да верувам дека дел од поентата на одредени политички фигури во земјава, при соопштувањето на деталите од средбата со НАТО амбасадорката, бил токму тоа. Не сакам да помислам дека толку силно изразената желба да се биде дел од Алијансата се згаснува на овој начин. Не сакам да поверувам дека седумнаесет години пеената песна за НАТО и за ЕУ, од страна на сите политички партии на секои избори, всушност е само референ без содржина.

И натаму останувам на тоа да не верувам во сопствените сомневања, туку да верувам во фактот дека политичко-државниот врв навистина сака да ја ви-

АМБАСАДОРКАТА ВИКТОРИЈА НУЛАНД

ди Република Македонија во НАТО, и тоа многу наскоро. Но, сепак не можам да ги дешифрирам пораките кои по средбите со амбасадорката на НАТО ги соопштија Владата на Република Македонија и Кабинетот на шефот на државата. Токму затоа и се прашувам, зошто толку различни пораки ако зацртаниот пат и желба се сосема исти и кај двете институции. Додека премиерот на Република Македонија, Никола Груевски, излезе со став дека нашата држава се наоѓа на добар пат, и покрај тоа што до крајот, односно до целта треба да заврши уште многу од зададените задачи, претседателот Бранко Црвенковски најде начин како да се конфронтира со Владата, при тоа соопштувајќи дека сме на последното место во трката за НАТО, имено зад Хрватска и Албанија.

И врапците во Република Македонија знаат дека Република Хрватска е многу пред нас. Нејзиното одвојување од останатиот дел од т.н. Јадранска група се случи многу порано, а сосема видливо стана откако оваа приморска земја ги отпочна преговорите за влез во Европската унија, за разлика од Македонија која, и две години по добивањето на статусот кандидат за член на Европската унија, сè уште стои во место. Но, што е со Република Албанија? Како оваа земја го заслужи, според Бранко Црвенковски, второто место во групата за влез во НАТО?

МАКЕДОНСКИТЕ ПТИЦИ ПОСЛЕДНИ ВО ЈАДРАНСКОТО ЈАТО!

Колкава може да биде желбата на шефот на државата, Бранко Црвенковски, во надмудрувањето со премиерот, а сè тоа на штета на Република Македонија, на нејзиниот пат кон НАТО? Зошто премиерот Никола Груевски имаше потреба веднаш утредента јавно да се правда и да соопштува што точно разговарал со НАТО амбасадорката, при тоа обидувајќи се меѓу редови да го демантира соопштението на Црвенковски? Зошто Црвенковски, пак, побрза да соопшти такви детали од разговорите со Викторија Нуланд, и истите да ги подели со јавноста иако, како политичар со големо искуство, треба да знае што се соопштува јавно, а што се задржува за себе? Зарем мислеше дека ќе поентира со тоа што ќе каже дека Република Македонија се наоѓа на дното од Јадранската група? Или подобро, се разбира доколку е така, сметаше дека одговорноста за тоа е само кај Владата на Република Македонија, а ни случајно кај него? Зарем нашите стратешки определби, влез во НАТО и во ЕУ, одамна не се дефинирани како заеднички цели на власта и на опо-

зицијата, за кои постои консензус? Или, пак, на крајот ние граѓаните ќе излеземе виновни затоа што евентуално се наоѓаме на трето место на скалата за НАТО!?

Премногу подметнувања за да бидат случјани. Премногу случајности во битката меѓу ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ (читај Бранко Црвенковски). Секако дека за сите нив можеме да кажеме дека се вообичаена практика во битката за власт на релација власт-опозиција. Но, кога истите ќе навлезат во она што се нарекува државен интерес тогаш таа битка станува сериозна пречка за нашето НАТО интегрирање. Особено сега кога, како што ни рече Нуланд, ги трчаме последните кругови од маратонот. И наместо комплетен консензус двете најзначајни државни институции, Владата и Кабинетот на претседателот на државата, излегуваат со сосема различни ставови, односно одговори за тоа што им шепнала амбасадорката на НАТО додека била во нивните кабинети. Ќе речеме - веќе е видно. Милион пати репризирана кавга на власта и на опозицијата. И лично тоа воопшто не ме мачи. Но, сериозно се прашувам што ли во моментов за нас мисли Викторија Нуланд, откако ја слушна изјавата на премиерот Никола Груевски, и го прочита соопштението на шефот на државата Бранко Црвенковски? Не би се изненадила доколку нејзината следна изјава биде во насока дека Македонија сè уште е далеку од НАТО. Сигурна сум дека таа ќе се должи на фактот на (не)функционирањето на двете клучни институции во земјата.

По ваквото јавно блимирање на нашиот државно-политички врв сосема јасно станува зошто ЕУ и претставниците од НАТО на нашава земја ѝ приоѓаат со сосема нови и нови барања за наш влез во овие две институции. Неодамна можеме да слушнеме дека не само за Европската унија, туку и за под безбедносниот чадор, Македонија треба да исполни посебни критериуми кои, пак, не можат да се најдат на листата за ниедна друга земја. Ниту една кандидатка земја за влез во НАТО не треба да исполни критериуми од типот - мора да се подобри дијалогот меѓу власта и опозицијата кој, да потсетиме, во нашава држава се издигна на ниво на живот или смрт или, пак, критериумот морална кохабитација на премиерот и претседателот на државата.

ВНАТРЕВЛАДИНИ ЗОВРИВАЊА

Поради ваквото јавно препирање меѓу Владата на Република Македонија и Кабинетот на претседателот на државата ни се случува да добиваме нови и нови критериуми, кои исклучително

важат само за нас, и се автентични само за нашава земја. Зарем само во нашава земја власта и опозицијата тешко воспоставуваат дијалог? Зарем само во нашава земја премиерот и претседателот на државата не можат да комуницираат меѓу себе? Секако дека тоа се случува секаде, но само кај нас тоа е критериум за влез во високото друштво. Секако дека за тоа не е виновна Унијата или, пак, претставниците на НАТО, туку самите наши државотворци кои, еве на ваков начин, поточно во вакви моменти, на светот му соопштуваат што мислат за својот противник.

И додека Владата на Република Македонија и претседателот на државата Бранко Црвенковски се наоѓаат во континуирана битка, огранокот на шефот на државата-СДСМ бара од премиерот Никола Груевски да се формира т.н. европски Совет, за европска Македонија, кој ќе го олесни влегувањето на нашава земја во НАТО и во ЕУ. Но? Задоцнето! Лидерката на СДСМ, Радмила Шекеринска, очигледно каска во чекорите. Ваков Совет веќе е формиран од страна на коалициониот партнер на ВМРО-ДПМНЕ, НСДП, чиј предлог наскоро ќе биде доставен во Собранието на Република Македонија. Останува да се види дали е сериозна желбата на опозицијата да ѝ помогне на Македонија што поскоро да влезе во НАТО и во ЕУ, а тоа може да го покаже така што ќе го прифати овој предлог на НСДП.

И така повторно на почеток. Проблеми во комуникацијата на релација власт-опозиција, но и власт во власт. Речиси и стана правило коалиционите партнери прво надвор да соопштат што мислат за одредена ситуација или проблем, а дури потоа дома да објаснуваат што всушност значела нивната изјава. Или подобро речено, како по правило, велат "изјавата е извадена од контекст". Навистина, сега засега, сè уште нема оправдување од страна на лидерот на ДПА, Мендух Тачи, за неговата изјава дека "секој може да лета од политиката, вклучувајќи го и премиерот Никола Груевски", дадена во Албанија, но во секој случај станува збор за изјава која има сериозна тежина, и која можеби заткулисно говори за внатрешностите односи. Тука некаде може да се стави и одлуката на НСДП за поддршка за одговорност на заменик-министерот за внатрешни работи, Рефет Елмази, што отвора уште еден фронт во владиниот кабинет. Прашање е на време кога ќе слушнеме жестоки препукувања во владиниот тим, особено ако се има предвид конечната разврска на т.н. Мајски договор или, пак, во полош случај целосното отворање на прашањето за борците на ОНА, кое не само ДУИ, туку и меѓународната заедница упорно го турка.